

הפורתח בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום שלישי כ"ח טבת תשפ"א | דף היומי בבלי: פסחים נב | דף הכולל: שבת קמט.
דף היומי בהלכה: מסעיף י"א עד סימן תקמ"ח סעיף ג'.
מוסר: אהבת חסד - פרק ו' עד 'ועיקר מצוה של שמחת חתן'.
קנין חכמה הלימוד השבועי: 'כל המעלים עיניו' עד שער הזכירה 'השישית שיזכור אם יש בו'

להצטרפות לקבלת הפותח בכל יום במייל: dirshu@dirshu.co.il

תכנן למכור ספר ב-50 ש"ח, בסוף הגיע קונה ב-30 אלף דולר | מדוע טרח האדמו"ר מסאטמאר זצ"ל להביא עמו חלב מחו"ל כשביקר בארץ ישראל? | מה ההבדל בין הגעפילטע פיש של שבת לדף היומי?! | 2060

על דא ועל הא

לאחר שלמד הנהלת חשבונות, החל לעבוד במקום עבודה מסוים, שבו שררה אווירה שלא הלמה את הסגנון החסידי בו גדל הרב שפיץ ולפיו הוא מחנך את ילדיו. כשהחל לנסח את מכתב ההתפטרות המכובד והמנומס, צלצל את הטלפון

יעקב א. לוסטיג

והקטנים, האווירה אינה טובה יותר מהמקום בו עבדתי, אבל אני ידעתי שכסף שמרוויחים בעבודה במקום לא ראוי, אין בו ברכה, ולא הסכמתי להמשיך לעבוד שם, גם אם בגלל זה אצטרך להישאר מובטל. כי אם אין ברכה בכסף למה לעבוד ולהרוויח? עדיך לשבת בזמן הזה בבית המדרש או אפילו בבית, ולפחות לא להתאמץ לשווא", הוא מספר.

העבודה ב'דרשו' קרצה לו מאוד: "גם התזמון היה ממש מושלם, וגם העובדה ש'דרשו' זה מותג מכובד מאוד, וכל אחד מבין שזה מקום מבוסס ושהאווירה השוררת במשרד שלו היא אווירה של יראת שמים".

מאז הוא יושב במשרדי הארגון שברח' הקבלן 45 בירושלים, ומעניק שירות מסור ומקצועי מאוד לפני הרבים: "אצלנו ב'דרשו' מקובל לומר שהלקוח תמיד צודק, והפתגם הזה מתייחס לא רק לאלו שרוכשים ספרים של 'דרשו' וכדו', אלא גם לנבחנים מקבלי המלגות", הוא אומר, "הם לא באמת לקוחות, אבל

מאות עובדי 'דרשו' ורבים מנבחני הארגון מכירים את קולו של הרב הרשל (צבי) שפיץ, האיש שמאחורי הטלפון, בכל הקשור למלגות, תלושי שכר, תיאומי מס ועוד. לצד ידידו ורעו הרב מנדל אקער, עוסק הרב שפיץ במלאכה, ומעניק מדי יום שירות יעיל, מקצועי ובעיקר אדיב וידידותי, לעשרות פונים.

את עבודתו ב'דרשו' קיבל הרב שפיץ בדרך של השגחה פרטית מופלאה. לאחר שלמד הנהלת חשבונות, החל לעבוד במקום עבודה מסוים, שבו שררה אווירה שלא הלמה את הסגנון החסידי בו גדל הרב שפיץ ולפיו הוא מחנך את ילדיו. כשהחל לנסח את מכתב ההתפטרות המכובד והמנומס, צלצל את הטלפון וחברו הרב אקער, שלמד יחד עמו ניהול חשבונות והכיר בכישרונותיו הברוכים, הציע לו להצטרף אליו ולעבוד ב'דרשו'.

"כשהחלטתי להתפטר ממקום העבודה הקודם שלי, לא ידעתי מה יהיה המקום הבא. אמרו לי שברוב המשרדים הגדולים

מוסיף הרב שפיץ, "יש לנו עבודה בהיקף גדול יותר. אנשים רבים מתקשים לעשות 'תיאום מס' בכוחות עצמם, ואנחנו עושים זאת למענם ובשמם, מסייעים להם לחסוך כמה שיותר כסף בתשלומי מיסים ועמלות, ובאמת עושים השתדלות להיטיב עם כל מי שבא במגע עם 'דרשו' ולא משנה אם הוא נבחן, לקוח או ספק שירות. זה חלק מהדנ"א של כל עובד בארגון, ולדעתי זה סוד ההצלחה הגדול של 'דרשו', כי כשאתה מכבד אנשים, הם אוהבים לשמור על קשר אתך לאורך ימים ושנים".

אנחנו מתייחסים לכל אחד כמו ללקוח הכי חשוב בעולם, אנחנו מכבדים, מעריכים את ההשקעה שלו, ומעניקים לו את השירות הכי מהיר והכי מקצועי שאנחנו יכולים. מי שינסה להתקשר לארגון יראה שהטלפון שלו נענה בתוך זמן קצר מאוד, אני לא מדבר על תקופות של סגרים וכדו' שכמובן משבשות את העבודה בכל מקום, כולל 'דרשו', אבל גם בסגרים המענה אצלנו מהיר מאוד ויעיל בכפוף למגבלות השונות. "בתקופה האת של השנה, כששנת הכספים מתחלפת",

הסיפור היומי

מיהר למכרו לאחד מגדולי הדור שהוא גם ידען נפלא ו'מבין' גדול בכתבי יד ועתיקות, והלה שילם שלושים אלף דולר טבין ותקילין. הפריש ר' שמעון לעצמו חמשת אלפים כפי המדובר ביניהם, ושלשל לידיו של רבי מענדל 25,000 דולר במזומן, ממש פלאי פלאות

מעשה מופלא של השגחה פרטית 501 דולר שהפכו ל30 אלף

ילדיו בפילולים (תפילות) אל ישוב דך נכלם, בורא עולם השלם זה הבניין (וכבר פירשו 'השלם' מלשון תשלומים, שהקב"ה הוא ישלם כל ההוצאות...).

עודם מדברים את אשר על ליבם והקול נשמע בנקישות על הדלת החיצונה. פתחו את הדלת והנה ר' שמעון בפתח, והוא איש ידוע בירושלים, מחשובי ונכבדי עדתו, ושמו לא יפורש מפני... אשר אף לו 'יד ורגל' בעסקי עתיקות. ושאל האיש את רבי מענדל האם יש אצלו 'חדשות' (כשהכוונה ל'עתיקות'). השיב ר' מענדל: אדוני שמעני, אין תחת ידי מציאות גדולות, אלא יש ברשותי ספר 'משנה תורה' להרמב"ם ישן נושן, מלא בהערות וחידושים, אשר מְבִין השיטין נראה שמחברו היה גאון עולם, אך דא עקא שלא נזכר על הספר שם בעליו והוא כעין 'שיטה לא נודעת למי'... עיין ר' שמעון בספר אנה ואנה, והיה נדמה לו כי יודע הוא את זהות המחבר. שאל את ר' מענדל: כמה יאה שכר התיווך באם אמצא לו קונה הגון שישלם במיטב?... הבה נסכם שתיתן לי חמש אלף דולר. והסכים רבי מענדל.

יצא ר' שמעון ובדק בזריזות וחקר אחר כתבי ידות אחרים להשוות את כתב היד, עד שנודע לו שספר קדוש זה מיוחס להאי גאון קדמון בעל ה'פרי חדש' ז"ע, ואלו הכתבים הם פרי עמלו בקודש. מיהר למכרו לאחד מגדולי הדור שהוא גם ידען נפלא ו'מבין' גדול בכתבי יד ועתיקות, והלה שילם שלושים אלף דולר טבין ותקילין. הפריש ר' שמעון לעצמו חמשת אלפים כפי המדובר ביניהם, ושלשל לידיו של רבי מענדל 25,000 דולר במזומן, ממש פלאי פלאות, חושבנא דדין כחושבנא דדין (חשבון מדויק זה חשבון מדויק), והכל שריר וברור וקיים. ועתה בא וראה נפלאות ההשגחה העליונה, כי ספר קדוש זה שכב כאבן שאין לה הופכין בבית הרה"ח המפורסם רבי שלמה פפנהיים ז"ל, וכמעט

שח הגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א (באר הפרשה ויחי תשע"ט): זה עתה שמענו מעשה מאיש יהודי מיקירי קרתא דשופריא ושמו ר' מענדל פ' שליט"א. זיכהו השם יתברך במשפחה לתפארת, בית מלא בבנים ובנות בלי עין הרע, למחיתו הוא עוסק בקניית ומכירת 'עתיקות' - ספרים וכתבי קודש ושאר חפצי קודש עתיקים, כשהוא מוכר בשער גבוה יותר מכפי שקנה... וידוע הדבר שבעסק הזה אי אפשר לדעת מה יעלה בסופו, כי לפעמים יקנה ולא יהיו לו שום קופצים ויהא מונח לעד... ולעיתים יעלה השער בכפל ובפְּפָלִים כשרבים יקפצו ויעמדו על המקח. משל למה הדבר דומה, לפורש מצודה בלב ים, שיתכן שיעלה בחכתו דגים גדולים ומשובחים אשר עין לא ראתה... ויתכן שיעלה בידו חרס. כללו של דבר שאין בזה שום כלל... אולם השליך ר' מענדל על ה' יהבו, וכמו שכתב הרמח"ל (דרך ה' ח"ד פ"ה) בעניין התפילה, כי בהתקרב האדם לעמוד לפני השם יתברך וממנו ישאל כל צרכיו ועליו ישליך יהבו, יהיה זה 'ראשית כללי ועיקרי לכל השתדלותו'. כסדר העולם, גדלו הילדים והגיעו לעת דודים, ובנו בא בקשרי שידוכים עב"ג בשעה טובה ומוצלחת. כמנהג בעלי בתים חשובים קיבל ר' מענדל על עצמו סכומים גדולים ונכבדים, אשר רק היודע תעלומות הוא יוכל להעיד כסף מנלן (מאין ימצא), כאשר כבר כלתה פרוטה מכיסו זה עידן ועידנים ולא נראה באופק שום מקור לעמוד במילתו.

יום רודף יום ולילה ללילה, וזמן הנישואין קרב ובא, ולרש אין כל ואין זכר וסימן לממון. בלילה שקודם החתונה קרא לבניו ולבנותיו ויאמר אליהם, הקבצו ושמעו בניי, הנה העליתי על גבי הגיליון סך כל ההוצאות הנדרשות לי ליום המחרת, וימצא החשבון עולה לעשרים וחמשה אלף דולר. עתה אניח דף זה בקרן זוית, ויחדיו נישא עינינו למרום שיחיש לנו ישועה בקרוב. סחו

אותו הזמן שחשב רבי מענדל 'הנה איתרע מזלי והוצאתי מעותיי לחינם בעד ספר זה שאפילו חמישים שקלים אינו שווה'... אך הא-לקים חשבה לטובה, ושמר עליו לבל יקנוהו אחרים, כדי שיהא מוכן לשעת הכושר כשיגיע היום המיועד ויצטרך ר' מענדל למעות הרבה ויתלה עיניו למרום באמונה פשוטה ובביטחון בבורא כל עולמים.

שהשליכו לגניזה אחר שלא ידע מי הוא כותב החידושים וההערות על הגליון. ופשפש ר' מענדל דנן בבית עקד ספריו של ר' שלמה ומצא את הספר הלזה וקנאו ב-50 דולר בלבד. ולא זו בלבד, אלא שאחר זמן רב שלא הצליח ר' מענדל למכרו ושהה ברשותו תקופה ארוכה באין דורש ומבקש, כבר הציע ר' מענדל את הספר לבנו תמורת 50 ₪ בלבד, אלא שהלה מיאן... הרי לפנינו, שכל

הסיפור היומי

שוחחתי עם הרב שפירא מירושלים, שהוציא מכספו הפרטי למעלה מ-40 אלף שקלים לרכישת תרופה הומופאתית שהוא מצא כיעילה במיוחד לריפוי חולי קורונה

שיחה קצרה עם הרה"ג רבי יוסף ברגר שליט"א, רב הקהילה הכלל חסידית מיישקולץ בעמנואל, ועורך גיליון 'פנינים'

יעקב א. לוסטיגמן

1. קורונה זו על שום מה?

בשנה האחרונה, עם אינספור מתנדבים שעובדים חנים אין כסף, מי שדרך ארגונים מי באופן פרטי, מתקשרים למבודדים ושואלים לשלומם, מבקרים חולים, מפנים אשפה מבתי החולים שאינם יכולים לאצת לרחובה של עיר, עורכים עבורם קניות במכולת וכדו'. הלא דבר הוא, וצריך לדעת מדוע עשה ה' ככה שנזדקק כל כך זה לעזרתו של זה, באופן שלא היה כבר הרבה מאוד שנים בעם ישראל.

העולם כולו נמצא בשנה האחרונה במשבר חמור, אבל אנו יודעים ומאמינים שאין פורענות באה לעולם אלא בשביל ישראל, ולכן אנחנו צריכים להסתכל על כל משבר הקורונה מזווית הראיה של העם היהודי, ולנסות למצוא את הסיבה שבגינה אנחנו סובלים כל כך מהנגיף הזה שהופיע ממזרח ובתוך זמן קצר תקף את העולם כולו.

2. מידה כנגד מידה

יש ווארט נפלא של רבינו החתם סופר, שמספר על יהודי אמיד שהגיע אליו וסיפר שהוא עתיד לפשוט רגל בעוד ימים אחדים לאחר שנקלע לחובות עצומים. היהודי סיפר שהוא אינו מצליח למצוא מוצא מהמצב אליו נקלע, והנה יש לו בת שהגיעה לפרקה והוא לא הספיק להשיא אותה, ועכשיו הוא גם יאבד את כל רכושו וגם לא יוכל למצוא חתן לביתו מבין תלמידי החכמים ובכירי הישיבה, כאשר איוותה נפשו.

העיר לו החתם סופר, לאותו יהודי, שיש לו אחד שלא התברך בעשירות, בלשון המעטה, וגם הוא יש לו בת שהגיעה לפרקה וצריך הוא להשיא אותה. "אולי תנסה לעזור לאחייך", הציע לו החתם סופר, בוודאי יש לך קצת כסף מזומן שתוכל להעניק לו כדי לסייע לו לחתן את בתו...".

היהודי נדהם מהעצה שניתנה לו בדיוק בזמן שבו הוא נמצא במצוקה קשה כל כך. "רבינו הקדוש", הוא אמר לחתם סופר, הלא אני עכשיו מספר לרבי שאני עומד להפוך לעני ואביון ואפילו את הבת שלי אני לא יכול לחתן והרבי מציע לי להשתמש בכספים האחרונים שלי כדי לסייע לאחי לחתן את בתו?

השיב לו החתם סופר, אדרבה, בגלל שמצבך נואש, אתה צריך לעשות מעשה מעל ליכולתך, לסייע לזולת, אחייך ובשרך, והקב"ה

ובאמת אי אפשר שלא לשים לב לכך שבתוך כל המשבר העמוק, אנחנו רואים התגברות מופלאה של מעשי חסד. רק בשבוע שעבר שוחחתי עם הרב שפירא מירושלים, עסקן נודע שהוציא מכיסו ומכספו הפרטי למעלה מ-40 אלף שקלים בחודשים האחרונים, לרכישת תרופה הומופאתית שהוא מצא אותה כיעילה במיוחד לריפוי חולי קורונה שנקלעו למצב של סכנה, וזאת בנוסף להתרוצצות הבלתי פוסקת שלו בין בתי החולים, כשהוא סוחב עבורם מחוללי חמצן וציוד רפואי משלים והכל בלי להרוויח כסף או פרסום מכל הפעילות המיוחדת הזאת. דוגמה דומה מאוד ראיתי גם כשביקרתי לפני כחודש בביתו של הרב אהרן שטרן, מראשי הצלה בבני ברק, שגם הוא קנה מחוללי חמצן ותרופות וכל מה שידו משגת, כדי להציל חולי קורונה מהצורך להתאשפז בבתי החולים ולהציל חיי אדם.

או כמו אותו ראש כולל חשוב בירושלים שסיפר לי שלאחר שיחה שניהל עם כ"ק מרן אדמו"ר מתולדות אהרן שליט"א, ועם צדיקי הדור האחרים, הוזיל כסף רב מכיסו לפרסם בעיתונים מודעה הקוראת לעם ישראל להתחזק באהבה ובאחוה ולחתום על שטר ערבות שכל ישראל ערבים זה לזה, כדי להציל את הדור, וכל זה תוך השקעה כספית, רק כדי לעזור ליהודים.

וכמובן כל ארגוני החסד שפעילותם משגשגת ומרקיעה שחקים

לזה, הושיטו יד לעזרה, גם אם קטנה ומוגבלת מאוד, הם ניחמו זה את זה בדברים, עודדו זה את זה כפי יכולתם, הם שמעו זה את נאקתו של זה, והקב"ה אמר להם, אם אתם שומעים איש את נאקת אחיו, גם אני שמעתי את נאקתכם, ובזכות זה תיגאלו. וזה גם משיב על השאלה שבה פתחנו, מדוע עשה ה' ככה לעם הזה, למה זה באה עלינו צרת הקורונה דווקא בדור זה של עקבתא דמשיחא. אלא הקב"ה רואה איך אנחנו תגייסים זה לעזרתו של זה, איך שכל ארגוני החסד רק מגבירים את הפעילות שלהם, למרות המצב הקשה ולמרות שכל התורמים נקלעו לקשיים ובכך זאת הם ממשיכים להזיל מכספם לצדקה ולעזרה לזולת, ממילא יוכל הקב"ה לומר לנו "וגם אני שמעתי", ולגאול אותנו גאולת עלומים במהרה.

יראה את המאמץ שלך למען הזולת, ומידה כנגד מידה הוא ישפיע עליך שפע טובה וברכה. היהודי אכן שמע לעצתו של החתם סופר, ועד מהרה התהפך עליו הגלגל והוא זכה לשוב למצבו הקודם כאחד מן העשירים הגדולים.

3. "וגם אני שמעתי..."

על פי הסיפור הזה, ביאר החתם סופר פשט בפסוק שנאמר בפרשה שלנו, פרשת וארא "וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל". לכאורה יש להבין מה זה "וגם", מי עוד שמע חוץ מהקב"ה התורה אומרת שגם הוא שמע? אלא, כשהגיע זמן הגאולה, החלו בני ישראל לרחם זה על זה. הם סבלו כולם יחד, אבל בתוך כל הסבל הגדול הזה הם סייעו זה

טעימה מגיליון 'לקראת שבת'

שני חדרים הכילו את כולנו. הדור של היום לא יבין את זה, אני לא יודע אם מותר לי לספר על כך בכלל...

הגר"ש גלאי שליט"א בשיחה מיוחדת עם צוות 'לקראת שבת', לכבוד העלון שייצא לאור ביום חמישי הקרוב בעז"ה, אנו ב'הפותרח' זכינו להצצה אל חלק מתוך אותה שיחה מרתקת

צוות 'לקראת שבת'

אמיתית, שהילד ירגיש בה מעצמו. לא לשמוח בגלל ציון טוב, אלא בגלל שהוא למד.

"כשהאבא אומר לילד 'אה ב"ה קיבלת 100 במבחן', זה עוד לא חינוך כמו שצריך. האבא קיבל כבוד בזכות הילד אז הוא שמח... אבל אם האבא שמח באמת ואומר לילד "אני רואה איך אתה לומד, איך אתה מתאמץ, הציון לא מענין אותי, אכפת לי שאתה לומד. או אז הילד רואה מה באמת גורם לאבא שמחה, וזאת הדוגמא האישית החשובה ביותר".

ה'מה רבו' של הגראי"ל שטיינמן זצ"ל

בתוך השיחה אנחנו מבקשים מהגר"ש שליט"א שיספר לנו אולי איזה סיפור שהיה עד לו או שמע, בעניין של השגחה פרטית ונפלאות הבריאה, שהרי הציבור בימינו צמא לסיפורים מהסוג הזה. הרב מחייך חיוך רחב ומספר לנו סיפור קצת שונה מזה שביקשנו לשמוע...

"אתם יודעים שהרב שטיינמן פעם נסע לשוויץ. כדרכו לא הרים את עיניו אל מחוץ לד' אמותיו ולא התבונן בכלל בנופים היפים שהקיפו אותו. אמרו לו אולי הרב יסתכל קצת, הרב יראה 'מה רבו מעשיך ה'... רואים את הרי אלפים היפים כל כך'. "הצביע הרב שטיינמן על הגוף שלו, "כדי לראות 'מה רבו מעשיך', אני לא צריך לראות את האלפים. אני רואה את זה פה! בגוף שלי. כמה ניסים ונפלאות יש בגוף שלי!!!".

ביום חמישי הקרוב יצא לאור גיליון 'לקראת שבת' לפרשת וארא, ובו תופיע בעז"ה שיחה מיוחדת שערך צוות הכותבים של 'לקראת שבת' עם הגאון הגדול רבי שמעון גלאי שליט"א, על חינוך הילדים, אמונה תמימה וטהורה, וגם ביקשנו מהרב שיגלה לנו את הסוד המיוחד של אמירת 'עלינו לשבח' שבה הוא מתלהב בדרך כלל באופן יוצא דופן. להלן הצצה קטנה לחלק מהשיחה המרתקת ומלאת החיזוק.

בתוך השיחה מספר לנו הגר"ש גלאי, כי את שנות הילדות שלו עשה בבית בן שני חדרים, שבו התגוררו שמונה נפשות. "בבית הזה גרה הסבתא, אמה של אמי ע"ה, שני ההורים שלי ואנחנו היינו חמישה ילדים...

"שני חדרים הכילו את כולנו. היה בנוסף איזה 'הול' קטן, היתה שם ספה... אבל שני חדרים מגורים היו לנו. הדור של היום לא יבין את זה, אני לא יודע אם מותר לי לספר על כך בכלל, כי הם יגידו שאנחנו בכלל לא מבינים את הדור של היום ולכן אנחנו לא יכולים לומר להם דעות. "אתם חיים באטמוספירה אחרת", הם אומרים לנו, אבל אנחנו מבינים אותם מצוין... גרנו בבית עם שני חדרים בלבד, אבל היה אושר ושמחה בבית, לא היה חסר שום דבר.

"חשוב לדעת שהילד יודע להבחין ממה האבא שמח. האם האבא שמח כשהוא שומע שהבן שלו משחק יפה או כשהוא שומע שהבן שלו למד טוב. צריך לשמוח בלימוד של הילד, שמחה

”ניגשתי לאמא שלו ואמרתי לה: גברת, יש לך בן רב! בעזרת ה' הוא יהיה גדול בישראל”

ישר מזהשטח // על קצה המזלג מפעילותם של פעילי 'אחינו' - עם הפעיל ר' אהרן ידלר

יעקב א. לוסטיגמן

מאוד שמח. הם נתנו לי אישור להתחיל לחפש לילד ישיבה. לקחתי אותם ואת הילד לישיבת 'באר יצחק' במודיעין עילית, בראשותו של ידידי ורעי הרה"ג ר' חיים גולדברג, ישיבה שנבנתה במיוחד לכאלו נערים, שחשקה נפשם בתורה, אבל הם באים בלי בסיס תורני כלשהו.

”הם הסתובבו, ראו את הבחורים בישיבה, דיברו עם אנשי הצוות, בדקו את התנאים הגשמיים והחליטו שהילד שלהם ילמד בעזרת ה' בישיבה הזאת.

”סיכמנו הכל, ואני הייתי בטוח שהנה, עוד בחור בישיבה. עברו יומיים שלושה, והילד לא מגיע. התקשרתי לאמא ושאלתי מה קורה, והיא פשוט התחילה לבכות.

”הבן שלי נבהל”, היא מספרת, ”הוא כל כך רצה ללמוד תורה ולשמור מצוות, אבל ברגע שזה נהיה רציני והוא צריך לעזוב את התיכון וללכת לישיבה, הוא פשוט נלחץ. אני ובעלי מנסים לשכנע אותו, ללא הצלחה. הוא ממש רועד מפחד, הוא עדיין רוצה ללכת לישיבה, אבל הוא מפחד. זה גדול עליו”.

”אמרתי לאמא שאני חייב לשבת עם הילד. לשמוע אותו ולדבר איתו. אני מתכוון לנסוע אליו בימים הקרובים, למרות הסגר, זה ממש 'דבר האבד', ואני אציע לו ללכת לישיבה רק ליומיים. אחרי יומיים אני בא ומחזיר אותו הביתה, אלא אם כן הוא יתחנן אלי להישאר בישיבה. אני בטוח שאחרי יומיים הפחד ייעלם, והאור הגדול של התורה יכה בו בעוצמה, הוא כבר לא יעזוב. אני מקווה לעדכן בקרוב שאכן הערכת נכונה, ושהוא באמת נכנס לישיבה, אבל את זה נדע רק בעוד כמה ימים...”

”לפני כשבוע וחצי פנתה אלי אשה המתגוררת באזור גדרה”, הוא מספר, ”היא התקשרה לספר לי שיש לה ילד כבן 14, שלא קיבל חינוך חרדי בלשון המעטה, ובכל זאת התחיל להתעניין ביהדות, הכניס הביתה מושגים כמו כשרות, שמירת שבת בסיסית, הפרדה בין בשר וחלב ועוד.

”האמא מאוד מאושרת, היא והאבא ממש שמחים שהילד שלהם מצא את דרכו ליהדות, והתחילו גם הם להתחזק בעקבותיו וכל המשפחה מתחזקת אט אט בזכותו של הילד הנפלא הזה.

”היא אמרה לי שהיא רוצה שיהיה לזה קיום, ולכן היא מתקשרת אלי שאני אמליץ לה מה לעשות עם הילד, ואיך לגרום לכך שההתחזקות הזאת תישאר לאורך זמן ולא תעבור כאילו היתה משובת נעורים חולפת ותו לא.

”אמרתי לה שאני צריך לראות את הילד ולדבר איתו. הגעתי ליישוב, דיברתי איתו כמה דקות וראיתי ילד חכם ומבין עניין, שיש לו גם ידע בסיסי ביהדות, ורואים עליו שהוא שומע שיעורי תורה במדרשיה כבר זמן רב, וגם זוכר את מה שהוא למד.

”ניגשתי לאמא שלו ואמרתי לה: גברת, יש לך בן רב! זה לא ילד של מדרשיה, זה בחור ישיבה. הוא צריך להיכנס לישיבה וללמוד תורה בצורה רצינית ובעזרת ה' הוא יהיה גדול בישראל. אין לי ספק בכך. ככה, ילד שבכוחות עצמו הולך ומתחזק ומחזק את כל המשפחה אתו, יש לו כריזמה, יש לו כישרונות, זה לא סתם ילד...”

”האמא התרגשה מאוד, דמעות זלגו מעיניה, וגם האבא מאוד

להתחיל את היום ברגל ימין

חוויה ראשית מדי יום אצלך בחייל

הלכה, סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד... אקטואלי ומרתק הצטרפו בחינם לאלפי מנויים, שלחו מייל לכתובת:

dirshu@dirshu.co.il

הפורתח
בכל יום..

המייל היומי של 'דרשו'.

"בא נגיף הקורונה ונתן לך כזאת בובמה שלימדה אותך מה עשית בגלל שאתה רוצה, ומה עשית בגלל שפשוט התרגלת..."

Nati Shohat/Flash90

התובנות של הרב מיכאל יעקובזון, בעקבות הבידוד שנכפה עליו בהתפרצות הגל השלישי של הקורונה

במצוות, או שאני עושה כמצוות אנשים מלומדה??
וכשאני מתפלל תפילת שמונה עשרה במשך שבע דקות בבית
הכנסת, זה בגלל שיש לי הרבה בקשות ואני מכוון בתפילה, או
שלא נעים לי להיות מהחצי שמסיימים להתפלל ראשונים ואני

מעדיף להיות מהחצי שמסיימים אחרונים?

כמובן שאדם מאמין, שומר תורה ומצוות, בוודאי יהודי חרדי
שהתחנך וגדל כל ימיו על ברכי ההלכה ולימוד התורה, לא יפרוק
עול בגלל שבוע או שבועיים בבית, אבל הוא כן יכול להרגיש איך
מתרופפות להן כמה הנהגות פה ושם, וזאת הזדמנות נהדרת
לבדוק מה אני עושה בגלל שאני באמת רוצה לעשות ומאמין
וחושב שכך צריך להתנהג, ומה אני עושה בגלל שלא נעים לי
מהסובבים אותי או כי אני חפץ בשידוכים טובים יותר לילדים שלי
וכדו'.

ובאמת זאת מתנה נפלאה שקיבלנו מהקב"ה, נכון שיש לה גם
חלקים פחות נעימים, ואני לא נכנס עכשיו לכל חלקי הקורונה.
אני מתייחס כרגע לסוגיא הזאת של עצירת שטף החיים וכניסה
לבידוד. אדם יכול לבלות את כל ימי חייו בלי לדעת מה הוא עושה
מתוך מחשבה ורצון אמיתי ומה הוא עושה מסיבות אחרות.

"בא נגיף הקורונה ונתן לך כזאת בובמה שלימדה אותך מה
עשית בגלל שאתה רוצה, ומה עשית בגלל שפשוט התרגלת,
עכשיו תתחיל לעבוד בהתאם לתוצאות הבדיקה..."

בתקופה האחרונה נאלצתי להיכנס לבידוד למשך תשעה
ימים, ויום אחרי שיצאתי מבידוד נדרשתי לחזור ולהיכנס לעוד
בידוד של שישה ימים נוספים, לאחר שנחשפתי לחולי קורונה
מאומתים.

ישבתי בבית, בין ארבעה קירות, והיה לי הרבה מאוד זמן
לחשוב על עצמי ועל החיים שלי. נכון, כמו כולם גם אני כבר
'זכיתי' להיות בבידוד כמה ימים בגלל הראשון ועוד כמה ימים בגלל
השני, אבל עכשיו, בגלל השלישי זה תפס אותי הרבה יותר חזק,
והייד אצלי את התובנות של הגלים הקודמים...

אנחנו הרי יודעים שכל מה שקורה לאדם, נועד ללמד אותו
משהו. שום דבר לא קורה בחינם. גם כשכל העולם כולו מתמודד
עם מגפה או התפרצות של וירוס או איך שלא נגדיר את המחלה
הזאת, זה לא אומר שגם אני חייב להינזק ולהיכנס לבידוד. יש
אנשים שזה פשוט עובר על ידם ולא קרה להם כלום.

אז אם אני נאלצתי להיכנס לבידוד, זה בא ללמד אותי משהו.

אבל מה?

חשבתי על זה, ואז הבנתי...

זה בעצם מבחן שנועד לסייע לי להבין מי אני ואיפה אני נמצא
בעולם הזה. כשאני קם בבוקר ומתפלל מוקדם, רוצה להספיק
קריאת שמע עם ברכותיה בטלית ותפילין, לפני סוף הזמן הראשון
של קריאת שמע, אני עושה את זה בגלל שאני ירא שמים ומדקדק

כתבות וראיונות

"חזרתי הביתה מבית הכנסת", הוא סיפר, "שרתי 'שלום עליכם' קידשתי על היין, נטלנו ידיים בצעתי את החלות, אכלנו סלטים, דגים, מרק, רולדת בקר, ולסיום אכלנו קומפוט כקינוח..."

הרב פנחס ברייער משיב למי שרוצה לקבוע עיתים לתורה, אבל מתקשה לעשות זאת באופן יומיומי

המשנה ברורה בסיום 'דף היומי בהלכה' וכן רצונו ללמוד קצת
מוסר כל יום ועוד.

"אבל יש לו בעיה מאוד גדולה, לאותו חבר. הוא לא אדם עקבי,
ולכן קשה לו מאוד לעמוד באתגרים שקיבל על עצמו, ולמלא אחר

יעקב א. לוסטיגמן

"אחד מחברי", מספר המחנך הנודע הרב פנחס ברייער, "שפך
בפני את לבו, וסיפר לי שהוא מאוד מאוד רוצה לקבוע עיתים
לתורה, ויש לו שאיפה לסיים את הש"ס בלימוד 'דף היומי' ואת

החלטותיו לאורך זמן.

"רק התחלתי ללמוד מסכת חדשה, ויומיים אחר כך אחי התארס", הוא מספר, "היינו צריכים לעזור בהכנות לווארט, אחר כך היו צריכים לקנות מתנות והייתי צריך לקחת את אמא שלי לסיבוב בין חנויות, בין לבין היתה לי אסיפת הורים בתלמוד התורה של הילדים, ופגישת עבודה חשובה מאוד בערב אחר, וכך בעצם נוצר מצב שהפסדתי כמה וכמה דפים כבר בחודש הראשון, מה שכמובן הוציא לי את כל החשק וגרם לי לעצור את הכל ולחכות לתחילתה של המסכת הבאה..."

"כך הוסיף הידיד לספר לי סיפורים רבים נוספים אודות קביעת עיתים לתורה שקבע בעבר, ושכל פעם לא הצליח לעמוד בכך אפילו לא שבועיים.

"שאלתו בפיו, אם יש לי בשבילו עצה ורעיון, איך לשנות את המצב, ולתת לו כח לעמוד בקבלות הטובות שלו לאורך זמן.

"בתגובה ביקשתי ממנו שיתאר כיצד נראה שולחן השבת בביתו בליל השבת האחרונה. "חזרתי הביתה מבית הכנסת", הוא סיפר, "שרתי 'שלום עליכם' קידשתי על היין, נטלנו ידיים בצעת את החלות, אכלנו סלטים, דגים, מרק, רולדת בקר, ולסיום אכלנו קומפוט כקינוח..."

ואיך נראתה הסעודה בליל השבת הקודמת? הוא סיפר לי בקצרה את סדר השתלשלות האירועים: 'שלום עליכם', קידוש, נטילת ידיים, חלות, סלטים, דגים, מרק, עוף, ולסיום גלידה כקינוח. והשבת שקדמה לה? הוא נדרש להתאמץ קצת כדי להיזכר וסיפר: 'שלום עליכם', קידוש, נטילת ידיים, חלות, סלטים, דגים, מרק, שניצל עוף ולסיום קילף תפוחים וחילק לילדים במקום קינוח.

אחרי ששמעתי הכל, שאלתי אותו את השאלה האמיתית: "הסבר לי ידידי והאר את עיני, למה קידוש אתה עושה כל שבת, חלות אוכלים כל שבת, דגים יש כל שבת וגם סלטים, ואפילו מנת עוף או בשר לא נעדרת אף פעם מהשולחן, ולעומת זאת הקינוח

לא כל כך יציב בביתכם. פעם יש קינוח ופעם לא, פעם יש גלידה על השולחן ופעם קומפוט..."

החבר הסתכל עלי בחוסר הבנה? "לא הבנתי, אתה רוצה שנאכל בלי לקדש על היין? איך אפשר? או מה? שלא נאכל דגים בשבת? באמת... ובלי סלטים איך אפשר לשבוע, שנאכל חלה ככה בלי שום דבר ללפת את הפת? אבל קינוח זה לא דבר הכרחי לסעודה. לא חייבים קינוח, ואם רוצים מאוד אפשר להסתפק בתפוח או תפוז, מי החליט שחייבים לאכול דווקא קומפוט או גלידה?"

"עכשיו כבר יכולתי לענות על שאלתו הראשונה", מסביר הרב

ברייער... "ידידי היקר, ישמעו אוזניך מה שפיך מדבר..."

"אתה לא מפספס אף פעם את מה שחשוב, את מה שנמצא ברשימת המטלות ה'קשיחות' לא תחמיץ ולא תשכח ולא תדלג על שום מטלה אף פעם. כי אי אפשר שולחן שבת בלי לקדש על היין, לכן לא משנה מה יקרה לעולם לא תשכח לקנות יין לשבת וגם אם קרה ששכחת לא תיגש לסעודה בלי לנסות להשיג בקבוק יין או מיץ ענבים מהשכנים וכדו'.

"אבל יש גם את הרשימה הגמישה, עם המטלות והיעדים הגמישים. שם רשומים הדברים שאתה רוצה לעשות, אבל לא חייב לעשות.

"השאלה היא אם לימוד התורה שלך נכנס בקטגוריה של החלק הגמיש או זו של החלק הקשיח, אם תחליט בהחלטה גמורה שזה בחלק הקשיח, שום דבר לא יזיז אותך מקביעת העיתים שלך, ואם תתקיים מסיבת התנאים של אחיך, שאתה לא יכול להיעדר ממנה, אתה כבר תמצא את הדרך לשלב, אולי תביא איתך גמרא קטנה ותשב בצד ותלמד או שתקדים את שעת הלימוד וכדו', אבל בוודאי שלא תדלג על יום של לימוד.

"זה הכל עניין של קטגוריה, וככל שהקבלה שלך נכנסת עמוק יותר לצד של המשימות הקשיחות, כך היא תחזיק מעמד זמן רב יותר בעזרת ה'".

(מתוך מאמר נרחב שיופיע א"ה ב'לקראת שבת')

הש"ת היומי

יצא ספר-הטלפונים לאור, וכעבור יומיים דפיקות אימתניות נשמעות על דלת ביתו של שמעון. פותח הלה את הדלת ומגלה לנגד עיניו את - - - אנשי מס הכנסה! "הגענו על מנת לעצור אותך", הודיעו

נידון הלכתי מרתק שהגיע אל שולחנו של חבר מועצת גדולי התורה, הגאון יצחק זילברשטיין שליט"א

טלפונים חדש של חברי הקהילה היהודית, ולפני מסירת הספר לדפוס, גילה כי העמוד האחרון של הספר נותר ריק. מפיק הספר נזכר לפתע בשמעון, חברו הטוב, העובד לפרנסתו כ'שיפוצניק', וחשב בליבו כי כעת הגיעה העת להכיר לו טובה ולהטיב עמו. פרסם ראובן בעמוד האחרון מודעת פרסום, לאורך כל העמוד

וישימו עליו שרי מיסים (א,יא) ['והערב נא' חלק ב']

נידון הלכתי מרתק הגיע אל שולחנו של מו"ר הגאון יצחק זילברשטיין שליט"א, על ידי שני רעים אהובים באחת ממדינות אירופה, שביום מן הימים פרצה ביניהם אש המחלוקת, ומעשה שהיה כך היה: ראובן, עסקן ירא שמים, עמד לפני הפקת ספר-

כולו, עד הפרוטה האחרונה! הרי על שכמותך, אמרו 'המברך רעהו בקול גדול, לקללה תיחשב לו' (ערכין ט"ז ע"א)... "לעומתו, טען המפרסם, כי כל כוונתו הייתה לטובת חברו, אלא שהוא לא לקח בחשבון את האפשרות הזו שאנשי מס הכנסה ממתינים להפקתו של ספר-טלפונים שכזה, כדי לבלוש אחר כל המפרסמים ולבדוק האם הם משלמים מס כהלכה.

ונשאלת השאלה: האם חייב ראובן לשלם לחברו עבור הנוק שסבב לו, או שמא פטור הוא?

השיב מו"ר שליט"א שנראה שראובן פטור, מפני שהשיפוצניק עשה שלא כהוגן בכך שלא שילם מס, כיוון ש'דינא דמלכותא דינא', וכפי שציווה רבינו הקדוש את בניו (פסחים): "ואל תבריח עצמך מן המכס, דילמא משכחו לך ושקלי מנך כל דאית לך" (שמא יתפסו אותך ויקחו את כל אשר לך).

כולו, אודות שמעון השיפוצניק, חינם אין כסף, וזאת, כאמור, ללא ששאל את פי חברו קודם לכן, אם אכן רוצה בכך, שהרי מטרתו הייתה להפתיע ולשמח את חברו.

יצא ספר-הטלפונים לאור, וכעבור יומיים דפיקות אימתניות נשמעות על דלת ביתו של שמעון. פותח הלה את הדלת ומגלה לנגד עיניו את - - - אנשי מס הכנסה! "הגענו על מנת לעצור אותך", הודיעו. "על מה ולמה", תמה האיש, שטרם ידע אודות הפרסומת. - "הנה פרסמת את עצמך כ'שיפוצניק', ומצאנו כי אין לך תיק במס הכנסה... אדם שמפרסם כזו פרסומת ענקית, כנראה שיש לו הרבה עבודה ורווחיו גדולים!"

לבסוף הושת על שמעון קנס כבד בסך 10,000 יורו! מיהר האיש להגיע אל ראובן חברו הטוב, המוציא לאור של ספר-הטלפונים, הגיש לפניו את ה"פסק" של בית המשפט, ואמר: "יקירי, אני מודה לך מאוד על המחשבה הטובה. אך כעת תצטרך לשאת בתשלום

החפצים בחיים - חפץ חיים יומי

איננו צריכים לעזור לרמאי אחד נגד חברו...

הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר חפץ חיים

משמע שגם אם אין הענינים שקולים, כגון שאחד מרמה רק לגבי ממון והשני מרמה לגבי חולי, אין לגלות, משום שאין אנו צריכים לעזור לרמאי אחד נגד חברו. ורק אם האחד מרמה מעט, באופן שנקרא עדיין עומד בדיבורו באופן כללי, ואינו יוצא מכלל אדם הגון, יש לגלות לו כשהצד השני מרמה אותו רמאות גדולה. וכמו כן, כשלאחד יש מחלה קלה ולשני מחלה חמורה המפריעה לכל תפקוד הבית, יש לגלות. וכעין זה הובא בשם הגרי"ש אלישיב, שהדברים אמורים רק בחסרונות שקולים.

אכן יש מי שכתב, שדבר זה אינו שייך כשהחתן או הכלה בעצמם אינם מרמים, ורק משפחתם מרמה, כגון בענייני ממון. שכן מדוע עליהם להיזק משום שמשפחתם מתנהגת ברמאות.

בהלכות הנלמדות היום דן ה'חפץ חיים' באופנים שבהם מותר לגלות לחתן שחותנו אינו מתכוון לעמוד בהתחייבותיו הממוניות כלפיו. אחד התנאים להיתר הוא, שגם מצד החתן לא תהיה שום רמיה. כי אם גם החתן מרמהו את חותנו באיזה ענין שיהיה, "יצא זה בזה", ופשוט שאסור לגלות לו.

בביאורים ומוספים מביאים כי יש שביאר בדין זה, שהוא כלול למעשה בתנאי הראשון להיתר לספר רכילות לתועלת - שיתבונן שבאמת הדבר הוא רע ומזיק; ולכן, במקרה ששני הצדדים מרמים, נמצא שבאמת אין כאן חיסרון עבור החתן. שכיון שגם הוא רמאי, זהו השידוך הראוי לו לפי מצבו.

עוד מביאים בזה בביאורים ומוספים, שמדברי ה'חפץ חיים'

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

מדוע טרח האדמו"ר מסאטמאר זצ"ל להביא עמו חלב מהו"ל כשביקר בארץ ישראל?

פסחים דף נב

המוליך פירות שביעית

מה מקור ההקפדה הזו, מאחר ונלאו כל החכמים למצוא מקור לאיסור זה. השיב לו הרבי שאין הכי נמי, אין זו חומרא מצד ההלכה, אלא הוא נוהג כך על פי דברי הגאון מוה"ר אריה לייב מפלאצק ז"ל בספרו קומץ המנחה פרשת בהר (דרוש כח אות י), שכותב שבזמן הבית הראשון ע"י שלא שמרו קדושת שביעית בפירות הארץ, מזה נמשך להם חטא ויצר של עבודה זרה, וגם החי, דהיינו הבהמה שאוכלת מהתבואה, נתפטמה באיסורי שביעית. וידוע שהאדם מושפע ע"י מה שהוא אוכל, כי אכילתו נהפכת לדם בקרבו ומשפיעה על האדם, וע"י שאכלו נתדרדרו עד חטא עבודה זרה.

(קב ונקי)

בספר הזכרון 'זכור לדוד' (לזכרו של רבי דוד פרנקל ח"ב עמ' ר"נ) מסופר, שבשנת תשי"ב כשהאדמו"ר מסאטמאר זצ"ל היה בירושלים, היתה זו שנת השמיטה, ומטעמי קדושת שביעית הורה האדמו"ר לגבאים לקחת עמיהם מחוץ לארץ כל מה שצריך עבורו, כדי שלא יצטרך לאכול שום דבר מארץ ישראל. ואכן כך עשו ואת הכל לקחו איתם, ואפילו חלב לשתיה לא החסירו מלהביא עמיהם, כי האדמו"ר לא רצה לשתות חלב בהמה טרי משום איסור ספיחין, מכיוון שחשש שהבהמה אוכלת ספיחי שביעית.

כשנודע בירושלים שהרבי אינו שותה חלב טרי מחשש של ספיחי שביעית, עורר הדבר תמיהה רבתי אצל הלומדים ולא ידעו טעם לחומרא זו. ר' דוד פרנקל נכנס אל הרבי ושאל אותו

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' *4992 או 077-2222-666

מדוע לא יושבים 'שבעה' בימי חול המועד?

ומכיון שבחול המועד לא נוהגים את מנהגי האבילות, מתחיל מנין שבעת ימי האבילות רק ב'אסרו חג'. ובחוץ לארץ, יום טוב שני' האחרון של החג, נמנה כיום הראשון של ה'שבעה', למרות שלא נוהגים בו את מנהגי האבילות, (כאשר הקבורה היתה בחול המועד).

[שו"ע תקמח, א-ב, ומשנ"ב א, ב, ו רז]

מי שאחד מקרוביו נקבר בחול המועד - אין האבילות חלה עליו עד לאחר החג, למעט דברים שבצינעה; משום שמצות השמחה בחג, שהיא מצות עשה מדאורייתא, והיא מוטלת על הרבים, דוחה את מצות האבילות של היחיד, דהיינו, אף את המצוה דאורייתא של האבילות ביום שבו מת הקרוב ונקבר.

באיזה מקרה מתחיל מנין ימי ה'שלושים' לפני ה'שבעה'?

Yonatan Sindel/Flash90

המועד לחלק מימי השלושים, ומנין השלושים של מי שנקבר בחול המועד, מתחיל מיום הקבורה. וכן הדלקת הנר לאחר הקבורה לעילוי נשמת המת, כנהוג, אינה קשורה למנהגי האבילות של ה'שבעה', ויש להדליקו אף בחול המועד.

[סעיף א וס"ק ג; ביאורים ומוספים דרשו, 7]

כאמור, ימי חול המועד אינם נחשבים לחלק מימי ה'שבעה', מאחר ולא נוהגים בהם את רוב מנהגי האבילות. אולם, מנהגי האבילות של ימי ה'שלושים' נוהגים אף בחול המועד; ולכן, לדוגמה, אסור לאבלים להסתפר אף במקרה שבו מותר לאחרים להסתפר בחול המועד (ראה שולחן ערוך לעיל סימן תקלא). ומכיון שמנהגי השלושים נוהגים בהם, נחשבים ימי חול

מדוע תולשים עשבים בבית הקברות לאחר הקבורה?

"וַיִּצְיָצוּ מֵעִיר כְּעֶשֶׂב הָאָרֶץ".
ואסור לקיים מנהג זה בחול המועד, משום איסור מלאכה; ויש מתירים, אך המנהג להחמיר. וכן האבלים אסורים בתלישת העשבים אף בימות החול, כיון שאסורים במלאכה.

[סימן תקמז, סעיף יב וס"ק כה; ביאורים ומוספים דרשו, 36-37; קיצור דברי סופרים אבילות לא, רנא]

אסור לעקור עשבים וצמחים בבית הקברות, מפני כבוד המתים; אך כמובן, מותר לעוקרם לצורך פינוי שטח לקבורה. וכן מותר לתלוש עשבים לצורך קיום מנהג ישראל משנים קדמוניות, לתלוש עשבים ביציאה מבית הקברות לאחר קבורת המת, ולהשליכם לאחור; כְּרִמּוֹ לתחיית המתים, שנאמר עליה:

* אדם שאחד משבעת קרוביו: אב, אם, בן, בת, אח, אחות, ואשה, מת, ונודע לו על מיתתו בתוך שלושים יום - חייב לקרוע את בגדיו. ועל אביו ואמו, חייב ב'קריעה' אף אם שמע על מיתתם לאחר שלושים יום.

* מותר לעשות מלאכה בחול המועד לצורך קבורת המת, ואף באופן של 'מעשה אומן', אך יש לעשותה במקום שבו נמצא המת, כדי שהרואים יבינו שהיא נעשית לצורך קבורתו.

* מעיקר הדין, הנוכחים בעת יציאת נשמתו של כל אדם מישראל, חייבים לקרוע. ובדורות האחרונים לא נהגו כן, כדי שאנשים יאותו להימצא עם הנפטרים בשעת יציאת נשמתם.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

מה הם האיסורים הכרוכים באכילת פרי שנשר מהעץ בשבת?

לקוטפם. ואף אם כבר נקטפו או שנשרו לפני כניסת השבת, אך נותרו על גבי ענפי העץ - שאז אינם אסורים משום גזירת פירות הנושרים - הרי הם מוקצה, כיון שאסור מדרבנן להסיר בשבת כל חפץ שהוא מעל גבי העץ, ונמצא שהפירות לא היו ראויים לאכילה בכניסת השבת.

[שו"ע תקטו, ב, ומשנ"ב כג; ביאורים ומוספים דרשו, 47]

פירות שנקטפו - בידי גוי או בידי ישראל - או שנשרו מאליהם מהעץ בשבת וביום טוב, אסורים באכילה עד למוצאי היום, משום גזירת 'פירות הנושרים'; דהיינו, שאסרו חכמינו ז"ל לאכול את הפירות שנקטפו או שנשרו מאליהם, מחשש שאם יותר לאוכלם, יכשלו ישראל ויקטפו אותם בשבת וביום טוב.

ובנוסף, אסורים הפירות באכילה מדרבנן, משום 'מוקצה', שהרי בכניסת היום לא היו ראויים לאכילה, בשל האיסור

הלוח היומי

כ"ח בטבת | הגאון רבי שמואל ב"ר אריה לייב בירנבוים זצ"ל ר"י מיר פלטבוש

יארצייט:

תקע"ד: הרה"ק רבי צבי מנחם מנדל ב"ר משולם זוסיא מאניפולי זצ"ל
 תשי"א: הרה"ק רבי בן ציון יהודה לייב ב"ר מרדכי דוב מהורנסטייפל זצ"ל
 תשט"ז: הגאון רבי אליהו מאיר ב"ר יוסף לייב בלוך זצ"ל ר"י טלז קליוולנד
 תשמ"א: הרה"ק רבי ישכר דב ב"ר איתמר מנדבורנה מסטרוזניץ זצ"ל בעל 'דברי ישכר'
 תשס"ח: הגאון רבי שמואל ב"ר אריה לייב בירנבוים זצ"ל ר"י מיר פלטבוש

יארצייט הגאון רבי שמואל ב"ר אריה בירנבוים ר"י מיר ארה"ב

האהבה העצומה של השי"ת אלינו

הג"ר שמואל בירנבוים אמר: הקב"ה הוא אב רחמן ויש לו אהבה עצומה ונפלאה אלינו, הרבה יותר מאהבת אב ואם, ואין כוונתו להרע לנו כלל, ויותר מכך, אם יכאב להבן כאב חזק ברגלו, אף שישתתפו ההורים בצערו, עדיין לא יתחיל לכאוב להם רגלם, אך אצל הקב"ה כתוב "קלני מראשי קלני מזרועי" דהיינו שהקב"ה שותף בצערנו עד כדי שכביכול כואב לו. (כתרה של תורה - הגר"ש בירנבוים פרק ד אות יד).

בכל צער ומכאוב שיש לנו נזכור שהקב"ה מצטער יחד איתנו, ובכל זאת הוא מביא עלינו את הצער כדי להיטיב לנו באחריתנו

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

לתשומת לבכם: התמונות המוצגות כאן יש עליהם זכויות יוצרים ואין להשתמש בכל שימוש שהוא ללא היתר בכתב

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה

דרשו | רח' הקבלן 45 ירושלים | 02-5609000 | לשאלות ופניות בכל נושא: dirshu@dirshu.co.il